

ROODY is een variant van **ROWDY**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Voor de verklaring van de betekenis zijn er een aantal mogelijkheden:

- 1] Het meest waarschijnlijk stamt de naam af van Roy: hangt samen met het Keltische woord 'Ruadh' (= 'rood'); dus 'roodharige', 'rossige'. In de Keltische wereld kende men de naam Ruadhan = 'kleine rooie' (als koosnaam). \
- 2] Kan ook te maken hebben met 'rooien' of 'hedgerow' = 'haag ter afscheiding van landgoederen'. Dan zou het veeleer gaan om een familienaam die stilaan als voornaam werd gebruikt.

*

Ruadhan (of **Rúán**) van **Lorrha** (ook Lothra geheten), Tipperary Ierland; † **584**.

Feest 15 april.

Hij was één van de grote leerlingen van de heilige abt Finian van Clonard. Hij behoorde tot die groep leerlingen waarvan later gezegd werd dat ze de 'twaalf apostelen van Ierland' zijn geworden. Het klooster te Lorrha moet destijds een van de grootste en bloeiendste geweest zijn van Ierland.

Er leeft nog een legende rond de persoon van Ruadhan.

In Ierland bestond het oude gebruik, dat de vijf vorsten, alsmede druïden hun bijeenkomsten hielden in de plaats Tara.

Het was in de tijd van koning Diarmuid. Een onderkoning, Aed Guaire, had een gezant van Diarmuid gedood, en was naar het heiligdom gevluht waar Ruadhan woonde, want in een heiligdom was elke misdadiger onschendbaar, hoe ernstig het misdrijf ook was dat hij had gepleegd. Maar Diarmuid was zo woedend, dat hij zich niets van deze onschendbaarheid aantrok. Hij drong het heiligdom gewapend binnen (groter schande was wel ondenkbaar!) en joeg Aed Guaire voor zich uit. Daarop verzamelden zich alle heilige abten van Ierland bij Ruadhan en vervloekten Diarmuid en diens zetel te Tara.

Het heet, dat Tara sindsdien in verval is geraakt en tot een woestij is geworden.

Het verhaal gaat verder met de heilige Brendan. Hij zou Aed Guaire hebben weten vrij te kopen van Diarmuid in ruil voor vijftig prachtige paarden met blauwe ogen en gouden teugels. In werkelijkheid echter waren het omgetoverde zeerobben. Zij kregen anderhalf jaar later hun oorspronkelijke gestalte terug, toen ze midden in een paardenrace op volle snelheid lagen...

*

Ruan (ook **Drenan**, **Renan**, **René**, **Reunan**, **Ronan**, **Ronanus**, **Rouen**, **Ruadhan** of **Rumon**) van **Bretagne**; † **5e eeuw** ; **feest 1 juni**. \

Hij was van Ierse afkomst; sommigen menen dat hij nog door Saint Patrick tot bisschop is gewijd. Zo kwam hij naar Cornwall. Misschien was het wel om de drukte van het bisschopsambt te ontlopen, dat hij tenslotte naar Bretagne overstak. Daar trok hij zich terug in de eenzaamheid van het kluizenaarsbestaan om geheel en al voor God alleen te leven. Het schijnt dat hij eerst verbleef op de plek waar nu het plaatsje Lokournan-Vian (= 'Klein Saint-Renan') ligt. Daarna vestigde hij zich waar thans het stadje Saint-Renan te vinden is, één van de vroegere hertogelijke en koninklijke steden van Léon. Tenslotte ontvluchtte hij het gezelschap van mensen en trok zich terug in de bossen van Névet in Cornouailles. In die tijd speelt de volgende legende.

"Toen Ronan ginds in de bossen leefde, kwam er een heidense vrouw naar hem toe, die Kéban heette. Haar man had zich aangesloten bij de leerlingen van de heilige. Zij probeerde hem bij de mensen onmogelijk te maken door met klem te beweren dat hij zich 's nachts in een wolf veranderde die kindertjes verslond. Maar niemand schonk geloof aan wat zij zei. Toen begaf zij zich naar koning Gradlon en klaagde hem daar aan door te beweren dat Ronan haar dochtertje had opgevreten. Gradlon was op de hoogte van de goede naam die Ronan bezat, maar toch werd hij aan het twijfelen gebracht door de heftige verontwaardiging van die vrouw. Hij liet dus Ronan bij zich komen en zei: "Ik heb hier twee ongelooflijk sterke bloedhonden; die verscheuren alles wat hun voor de bek komt: dieren en mensen. Die ga ik op je loslaten. Als je het er levend vanaf weet te brengen, staat je onschuld vast. Als ze je verslinden, ben je schuldig." Toen de heilige kluizenaar de bloedhonden op zich af zag komen, hief hij eenvoudig de hand op en maakte een kruisteken waarbij hij zei: "Wees gehoorzaam aan de Heer." De twee ondiere werden zo mak als een lammetje en kwamen hem zelfs de voeten likken.

Het is met die vrouw Kéban niet goed afgelopen. Zij werd verslonden door de aarde. Tot op de dag van vandaag wijst men die plek aan als Bez-Kéban (= het graf van Kéban)."

Op de plaats waar Ruan ligt begraven, verheft zich de kerk van Locronan, waar men nog altijd zijn graf kan bewonderen.